

VVeremundus filius fuit Vigleti regis Daniæ, post cuius obitum ipse omnium cōsensu in eius locum rex electus est. erat enim multis uirtutibus & singulari prudentia insignis, præterea pacis egregius amator. Itaq; cum uideret bellorum tumultu regna pessundari, ipse cum uicinis pacē & fœdera constituit, et regnum suum fœliciter administrauit. Sic prolixis tràquillitatis ocijis iucunda temporum quiete decursis, diutinam domesticæ pacis constantiam inconcussa rerum securitate tractabat, circa annum mundi ter millesimum quingentesimum. Verùm id ei molestissimum erat, quod iuuentam expers prolis exegisse. Tandem tamen senior factus filium Vffonem fortunæ munere suscitatum pro genuit. Sed is omnes coæuos corporis habitu superās, adeò hebetis ineptiq; animi principio iuuentæ existimatus est, ut priuatis & publicis rebus inutilis uideretur. Id cum pater uideret, filiam ei Slesuicensium præfecti Frouuini in matrimonium asciscit, sperans hoc modo Vffonem singularem regni sui protectorem habiturum. Cum hoc modo Vueremundus diu præfuisset, ita ut uidendi usum amitteret, Saxones uicini commodam occasionem adesse rati, p

legatos à Vueremundo petierunt, ut regi suo Daniam procurandam cōmittat, aut utriusq; regis filios duello pro regia dignitate decertare sinat. Ad hæc Vueremundus cæcitatatis sibi uitium, & filij stoliditatem exprobrari audiens, ingemuit, atq; fata sua propè instantia expectare iussit.